

Vonnisnummer / Griffinummer 2019 / 9694
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 3 juni 2019
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket Dosslnummer 19A000670 Notitlnummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

RRN

003724

geboren te Booischot op
van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Van Der Veken Filip, advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te

Tussen 1 januari 2012 en 31 december 2012, op niet nader te bepalen data, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het navolgend PV van de Gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur dd. 28 september 2016 (stuk)

Op de percelen aldaar gelegen
huis gekadaastreerd als
met een (globale) oppervlakte van
eigendom van (°) en (°),
ingevolge akte verleden op ,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd of , in agrarisch gebied,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie, namelijk: het aanleggen van een paardenpiste van 50m x 20m (1000m²) met aanhorigheden door het verharden van het terrein met zand waaronder steenslag is gemengd en zavel is overgestrooid;

De feiten thans omschreven als in strijd met artikel 6 al.1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld

in artikel 5, is onderworpen aan vergunningsplicht te hebben uitgevoerd, geëxploiteerd, verkaveld of een vergunningsplichtige verandering eraan te hebben gedaan, namelijk hetzij zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van dd. 09-01-2019, ref:

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beklaagde wordt vervolgd voor een inbreuk op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze inbreuk wordt door de rechtbank heromschreven gelet op de nieuwe strafbaarstelling en op de vordering van het openbaar ministerie in haar conclusie als volgt :

"In strijd met artikel 6 al.1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, onderworpen is aan vergunningsplicht te hebben uitgevoerd, geëxploiteerd, verkaveld of een vergunningsplichtige verandering eraan te hebben gedaan, namelijk hetzij zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, stedenbouwkundige hierna vermelde handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd of verder te hebben uitgevoerd namelijk : het aanleggen van een paardenpiste van 50 x 20 m (1000m2) met aanharigheden door het verharderen van het terrein met zand waaronder steenslag is gemengd en zavel is overgestrooid"

De feiten zijn hierdoor niet gewijzigd en beklagde heeft zich hierop kunnen verdedigen.

Beklaagde is eigenaar van een perceel grond aan de te
gelegen in agrarisch gebied.

Op 17 februari 2016 stelde de stedenbouwkundig inspecteur vast dat er een paardenpiste

van 50 x 20 m was aangelegd met aanhorigheden door het verharden van het terrein met zand, waaronder steenslag werd gemengd en zavel werd over gestrooid.

Er waren ook verschillende constructies opgericht en er lagen materialen opgeslagen.

Beklaagde verklaarde op 7 juni 2017 dat hij een regularisatieaanvraag zou indienen voor de paardenpiste die hij inrichtte voor kinderen en kleinkinderen (st.33).

De materialen waren reeds verwijderd.

Beklaagde verkreeg een voorwaardelijke vergunning op 19 september 2017 van het College van Burgermeester en Schepenen van

Op 14 december 2017 werd het beroep van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Ambtenaar ingewilligd en de vergunning voor de paardenpiste werd niet verleend (st.52-56).

Thans blijkt uit de stavingsstukken die beklagde bijbrengt dat de paardenpiste en de ganse toestand geregulariseerd werd. De andere constructies en materialen waren reeds verwijderd en dit werd vastgesteld in het proces-verbaal dd. 13/2/2018 (st.46, 47).

De herstellordering van de Stedebouwkundig inspecteur van 3 oktober 2016 werd immers op 1 december 2016 door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid positief geadviseerd en beklagde diende de wederrechtelijke paardenpiste te verwijderen (st.78-80).

Beklaagde betwist de inbreuk niet.

Hij voert aan dat deze evenwel zou verjaard zijn. Bovendien benadrukt hij zijn goede trouw en hij meent ook dat er sprake is van dwaling en hij erop kon vertrouwen dat de situatie te regulariseren viel gelet op de gunstige adviezen van de gemeente.

De rechtbank stelt vast dat de inbreuk niet verjaard is.

De foto's in het strafdossier die dateren van 2012 lijken geloofwaardig zodat de rechtbank ervan uit gaat dat de paardenpiste werd opgericht nà 2011.

De rechtbank meent evenmin dat beklagde zich kan beroepen op de dwaling.

Hij richtte aanvankelijk de paardenpiste in zonder vergunning.

Hij had zich vooraf wel goed moeten informeren

Hij diende een regularisatievergunning in op 1/6/2017 en verkreeg een voorwaardelijke vergunning die later niet werd bevestigd.

De rechtbank zal met deze gegevens wel rekening houden bij de straftoemeting vermits beklagde wel na het verkrijgen van de voorwaardelijke vergunning kon geloven dat deze zou worden bevestigd.

Ten gronde meent de rechtbank dat de inbreuk lastens beklagde wel bewezen is.

Hij diende te beschikken over een vergunning alvorens de paardenpiste aan te leggen.

Op grond van de vaststellingen van de verbalisanten en de gegevens in het strafdossier, acht de rechtbank de feiten zoals heromscheven lastens beklagde bewezen.

Met betrekking tot de herstellvordering aanvaardt de rechtbank de stelling van beklaagde. Uit de bijgebrachte stukken meent de rechtbank dat het wel degelijk blijkt dat het herstel werd doorgevoerd.

De rechtbank acht de herstellvordering zonder voorwerp.

Strafmaat

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde reglementeringen strikt te worden nageleefd.

Rekeninghoudend met de aard der feiten, de omstandigheden, de leeftijd en de persoonlijkheid van beklaagde en zijn blanco strafregister, wordt aan hem de gunst van de opschorting verleend waarom hij ondergeschikt ook verzoekt.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikel 21, 22, 23 en 24 wet 17/4/1878,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

artikelen 1, 3, 5, 6 en 9 der wet van 29 juni 1964,

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Heromschrijft de tenlastelegging zoals voormeld,

Op strafgebleed

Stelt vast dat de herstellvordering van de Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur zonder voorwerp is

Verklaart de tenlastelegging lastens

bewezen.

Stelt vast dat in de voorwaarden verkeert om te genieten van de **gewone opschorting** van de uitspraak van de veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van **3 jaar**, zonder voorwaarden.

Veroordeelt tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

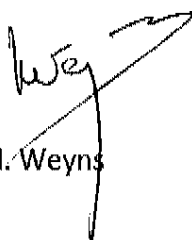
tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 253,00 EUR.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- A. Mertens, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 juni 2019 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier H. Weyns.



H. Weyns



A. Mertens